

en Landbo, naar han kommer her ind til Kjøbenhavn, det er den forbandede Skiltning med Utugt. Jeg kan ikke forstaa, om Kjøbenhavnerne virkelig ere mere usædelige end andre Mennesker, om de virkelig ere mere usædelige end Folk i de store Byer andetsteds. Man har haft denne Skiltning baade i Aarhus, i Aalborg og i Odense, men det er afskaffet, og jeg ved ikke rettere end, at Befolkningen befinder sig meget godt under de nuværende Forhold, men her i Kjøbenhavn har man det endnu, her skiltes man med Utugten paa den modbydeligste Maade og det er jo noget, der staar i Forbindelse med den offentlige Prostitution. Det værste Skilte er dette, at Skøgerne have Lov til at skilte paa den Maade, at de rende paa Gaden og se, hvem de kunne faa fat i; jeg taler her om de indskrevne Kvinder, ikke om dem, der ikke ere under Kontrol. Det er den værste Skiltning, det er noget af det værste ved den gamle Lov, at disse indskrevne Skøger have Lov til paa den mest skandaløse Maade at frembyde sig selv, som det ogsaa er blevet sagt, det har jo ikke engang en Købmand Lov til, saaledes at frembyde sine Varer paa Gaden, saa det er et eget Privilegium, man her i Kjøbenhavn har givet disse Kvinder.

Der er ogsaa en anden Ting, som jeg gerne vil nævne med det samme, som ogsaa støder moralsk set, og som ogsaa er bleven nævnt andetsteds. Det er underligt at se, at man her i Kjøbenhavn har en forbandet Lyst til altid at fremstille nøgne Kvinder og fulde Mænd sammen paa en eller anden Maade i mange Billeder og mange Forvrængelser. Jeg synes, det er underligt, at skikkelige Folk kunne have Lyst til saaledes at se paa Menneskers Nødværdigelse. Man er endogsaa gaaet saa vidt, at man nu lige før Jul — jeg kan ikke sige andet, end at jeg forargedes i høj Grad over det — har stillet et stort Billede af en af vore Præster, og i mine Øjne en af de bedste Præster — jeg kan godt nævne ham, nemlig Vilhelm Beck — op i et Boghandlervindue for at gøre Reklame dermed. Han er her i Forhold til den nøgne Kvindefigur i mine Øjne fremstillet paa usædelig Vis. Jeg synes, det er underligt, at det sker her i Kjøbenhavn;

jeg er sikker paa, at i hver eneste anden By i Danmark vilde Politiet have forbudt den Slags, men her i Kjøbenhavn er det gefundenes Fressen.

Det var den ene Side af Sagen. Naar man hænger saadan ved Kontrollen, kan jeg nok se, at det er gaaet ind i Blodet, at der er kommet noget ondt op. Jeg tror, at man skulde gaa den anden Vej og sige som saa: Vi ville ikke lovordne om Usædelighed. Vil en Mand være usædelig, vil en Kvinde være usædelig, faar det være deres Sag; men det, vi ville, er Orden, vi ville have Orden paa Gader og Orden i Huse; der skal ikke ske noget saadant uordentligt og usædeligt paa offentlig Stræde og Gade. Det er det, vi trænge til. Og saa skulle vi ikke komme og sige til Folk: Nu have vi en lovordnet Prostitution, som enten direkte eller indirekte opfordrer Folk til at søge derhen, idet vi sige: Vi skulle nok gardere jer mod syfilistiske Sygdomme. Nej, lad det hellere være saaledes, at enhver Mand og enhver Kvinde betænker sig paa at leve i Utugt. Derved tror jeg, at vi ville hjælpe til at højne vort Folk. Naar man nu holder saa meget paa den lovordnede Prostitution, vil jeg dog spørge, hvor langt kommer man dermed. Det er jo statistisk bevist, at der er 5—600 Kvinder under Kontrol her i Kjøbenhavn om Aaret, men det er lige saa sikkert, at de, der ere kendte med disse Forhold, sætte Tallet af de Kvinder, der leve væsentlig af Utugt, til 5—6.000. Det er altsaa kun en lille Brøkdæl, som man har Haand i Hanke med, og hvis man lader de halvfemte eller halvsjette Tusinde gaa løs, hvorfor saa ikke ogsaa lade de 5—600 gaa løs. Disse 5—600 stakkels Kvinder, som i Reglen ere fattige Kvinder, der paa en eller anden Maade ere komne paa Livets Skyggeside, sætter man saa ned, jeg kan ikke en Gang sige i de meniges 2den Klasse, men i Dyrenes 2den Klasse. Jeg skal her ikke komme med nogen Opregning; men jeg skal blot henvise til en Del af de Skrifter, der ere udkomne om den Sag. Jeg er sikker paa, at hvis disse Kvinder vare inde under Dyrenes Beskyttelse, vilde de Mennesker blive straffede, der behandle dem paa den Maade, de nu gøre. Nu maa